

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968.*  
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g02-shoot-chptrd1e7978/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.  
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

europæiske Retsbund. Den ma altsaa indskrænkes til Straffesager. Men den kan ingenlunde anvendes her i alle Sager. De fleste kriminelle Sager vilde nemlig ogsaa fremdeles blive at paastende uden Rensningens Retsbund. Dette er overalt Tilfældet og kan vanskeligt undgaaes, dersom der ikke i en ganske overordentlig Grad skal lægges Vægt paa Borgernes Tid og Kraft. Rensninger bør altsaa kun drøges, naar det være den fremtidige Forretning forbeholdt at afgjøre; kun har man troet ogsaa her at kunne følge det Ord, der i fremtiden skal betyde denne Art af Sager, nemlig Retsgjernings-sager.

Men foruden disse Sager er der en anden Klasse af Forretter, som uden tvivl, om de end maatte være af mindre betydende Natur, bør paastendes af Rensningen, vi mener alle politiske Straffesager. Ligesaa dette Begreb kan blive nærmere at fastslå ved Forretningen, men det er klart, at det omfatter alle de Lovstraffesager, som det i Høllens Retsbund maaske endelig at underlægge de faste Statsdommere udelukkende Domstol. Men foreslaar altsaa følgende Tilførsels-Paragraf:

3 Retsgjernings-sager og i Sager, der relæ sig af politiske Overtrædelser, skulle Rensninger indføres.

Man vil sige at den Bemærkning, at det heraf med andre Nødvendighed vil følge, at Rensningens, Offentlighed og Ansvarspæret maaske glemmes i den hede Straffesag. Den gamle Indvillingsproces kan ikke betynde i et Rand, der indfører Rensninger.

VIII.

Dette Skitser indholder kun en Paragraf, der bestemmer den Fremgangsmaade, der skal iagttages ved Grundlovsforandringer, fastsætter der ikke i Grundloven underkastet er bestemt, at Forandringen

skete enten af den sædvanlige Forretningsvej, som i. Or. i §§ 21 og 23, eller under andre særegne betyggende Former, som i. Or. ved Spørgsmaal om Kretslørens Forandring (§ 4). Den Fremgangsmaade, nærværende Paragraf foreskriver, er følgende:

- 1) Først skal Forslag til Forandring, eller Tilførsel til Grundloven kun kunne fremføres paa en ordentlig Rigsdag.
- 2) Dersom begge Ting paa denne ordentlige Rigsdag ens om et Forslag til en Grundlovsforandring, skal dette Forslag hvile til næste ordentlige Rigsdag.
- 3) Kun hvis det her efter vedtages i uforandret Skikkelse af begge Ting, forelægges det Kongen.
- 4) Kun hvis Kongen foreløbigt bifalder Forslaget, gaar Sagen videre; i saa Fald opløses nemlig begge Tingene, og nyevalg udføres.
- 5) Bestemmelsen maaske nu efter her vedtages uforandret af begge Ting, hvad enten disse først ere samlede i et ordentligt eller uordenligt Møde; eller ender hele Sagen. Men efter dette, da det Forslag forelægges Kongen.
- 6) Kongen kan ender nægte sin endelige Stadfæstelse; men hvis han bifalder Forslaget, bliver det Grundlovsforandring. Hvilket tiltræder disse Udsættelsens Bestemmelser. Man er nemlig enig i, at Grundlovsforandringer bør uanfælgelige, men man anser det paa den anden Side for ligesaa vigtigt, at det ikke gøres foranstaltligt, at forandre Forfatningen af forfatningsmæssig Ved. Udsættelse synes nu her at have fulgt en væsentlig Rindelse. Ved første Betsforberedelse maatte man have været altsat forsigtig med at opnaar Uanfælgelighed; men ved nærmere Overvejelse vil det findes, at dersom der virkelig hos Konge og Folk udføres sig en bestemt Overbeviisning om Gavnigheden af en Forandring, kan denne efter Udsættelsens Bestemmelse om Rigsdagens aarlige Sammenkomst gennemføres i Løbet af omkring 15 Maanedes. Saa længe kan Forandringens anstet vel tale at vente.

Aftenstem, den 22de Februar 1848.

<b>Wihl. Bjerring.</b>	<b>P. D. Bruun.</b>	<b>Walthar Christensen.</b>	<b>Dahl.</b>	<b>E. N. David.</b>	<b>Steernp.</b>
(Næst)			(Ecclesiast)		
<b>G. Sæge.</b>	<b>E. Sall.</b>	<b>S. P. Hansen.</b>	<b>J. N. Jacobsen.</b>	<b>E. M. Jørgensen.</b>	<b>H. J. Krieger.</b>
					(Ordn)
<b>J. G. Larsen.</b>	<b>E. Neergaard.</b>	<b>Pietrusen.</b>	<b>Schumann.</b>	<b>Wgreen-Høffing.</b>	

1849.

1849.

# Beretning

N<sup>o</sup> 196 - 198.

## Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Officielt

### Grundlovsudvalgets, Comiteens (Majoritetens) Indstilling og Minoritetindstillingerne.

#### A. Grundlovsudvalget.

#### Grundlov for Kongeriget Danmark og Slesvig.

I.

§ 1. Regjeringsformen i Kongeriget Danmark og Slesvig er indskrænket monarkisk. Kongemagten er arvelig.

§ 2. Den evangelisk-lutherske Kirke er, som den, hvori den overensende Deel af Folket delindber sig, at anses som den danske Kærligheds og nyder, som Sædvan, Understøttelse af Staten.

§ 3. Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Førelse. Den udøvende Magt er hos Kongen. Den dømmende Magt er hos de anordnede Domstole.

II.

§ 4. Den i Kongeloven fastsatte Kærligheds er fremdeles gjældende. Den kan kun forandres efter Forslag fra Kongen og med den forenede Rigsdags Samtykke, hvortil afbrødes 1 af de almindelige Stænder.

§ 5. Kongen kan lide uden Rigsdagens Samtykke tillige være Regent i nogen anden Stat end Hertugdømmene Holsten og Lauenborg.

§ 6. Kongen skal være til den evangelisk-lutherske Kirke.

§ 7. Kongen er ansvarlig, naar han har født sit 18de Aar.

#### B. Grundlovs (Majoritetens) Indstilling.

#### Grundlovs for Kongeriget Danmark og Danmarks Riges Grundlov.

I.

§ 1. Regjeringsformen er indskrænket monarkisk. Kongemagten er arvelig.

§ 2. Den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Kærligheds og understøttelse som Sædvan af Staten.

§ 3. Den lovgivende Magt er hos Kongen og Rigsdagen i Førelse. Den udøvende Magt er hos Kongen. Den dømmende Magt er hos Domstolene.

II.

§ 4. Den i Kongeloven fastsatte Kærligheds er fremdeles gjældende. Kærligheds kan kun forandres efter Forslag fra Kongen og med den forenede Rigsdags Samtykke, hvortil afbrødes 1 af de almindelige Stænder.

§ 5. Kongen kan lide uden Rigsdagens Samtykke tillige være Regent i nogen anden Stat.

§ 6. Kongen skal være til den evangelisk-lutherske Kirke.

§ 7. Kongen er ansvarlig, naar han har født sit 18de Aar.

#### C. Minoritetindstillingerne.

#### Grundlov for Kongeriget Danmark og Hertugdømmet Slesvig.

I.

§ 1. Indlednings-Paragraff. Det danske Rige bestaar af Kongeriget Danmark, Hertugdømmet Slesvig, Island og Færøerne, hvilke Lande, under de med Forsigt til Slesvig og Island tagne Forbehold, dannes en under nærværende Grundlov forenet udelig Stat. Forholdet mellem dette Rige og de med samme forbundne Hertugdømmer Holsten og Lauenborg forbeholdes nærmere Ordning.

II.

§ 5. Kongen kan uden Rigsdagens Samtykke tillige være Regent i Hertugdømmene Holsten og Lauenborg.